

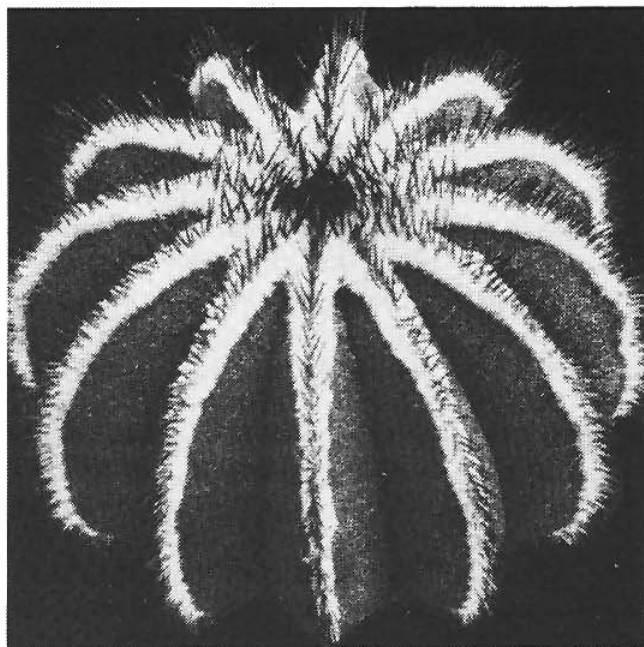
At pode eller ikke at pode, det er måske lige sagen

Efter at have læst Bruno Andersens artikel i sidste nummer om podning er jeg stadig for podninger, hvor de grunde, jeg anførte i min artikel, taler for det. Efter at have pottet mere end halvdelen af mine kaktus og især *Notocactus* om, er jeg endnu mere tilhænger af podninger. Efter at have aflagt mit årlige besøg hos min gode ven Peter Hansen i Gjerlev, så er jeg frygtelig uenig med Bruno. Blot underlaget er valgt med omhu, så får man aldeles ikke usunde og unaturlige planter ved podning.

Sidste år blomstrede mine *Discocactus* ikke. I år har jeg haft blomst i tre forskellige arter – og *D. horstii* ser ikke oppumpet ud. De er alle podet på *Myrtillocactus*!

Jeg gentager – det er næppe særlig naturligt for en plante at vokse i en potte. Jeg kan derfor med min bedste vilje ikke se, at podninger skulle være mere naturstridige. Mange planter er idag næsten udryddet i naturen. Vi samlere har vores del af skylden; overgræsning, erosion og andre menneskeskabte ændringer bærer et ikke mindre ansvar. Klimaændringer og skadedyr gør også deres. Helt enkelt betyder det, at botaniske haver og samlere kan sikre visse arter mod udryddelse. Men hvor mange kan holde f. eks. *Toumeyia papyracantha* på egen rod blot en vinter! – Hvis en *Melocactus* er truet i naturen, så vil selvsamme melo podet på *Opuntia* danne cephalium med påfølgende blomstring og frøsætning indenfor en rimelig tid i kultur. Argumentet med 'plantens sande vækstkrav' er en hård nød at knække, når planten skal gro i et drivhus i Århus eller en vindueskarm i Oslo! Podet kan den det!

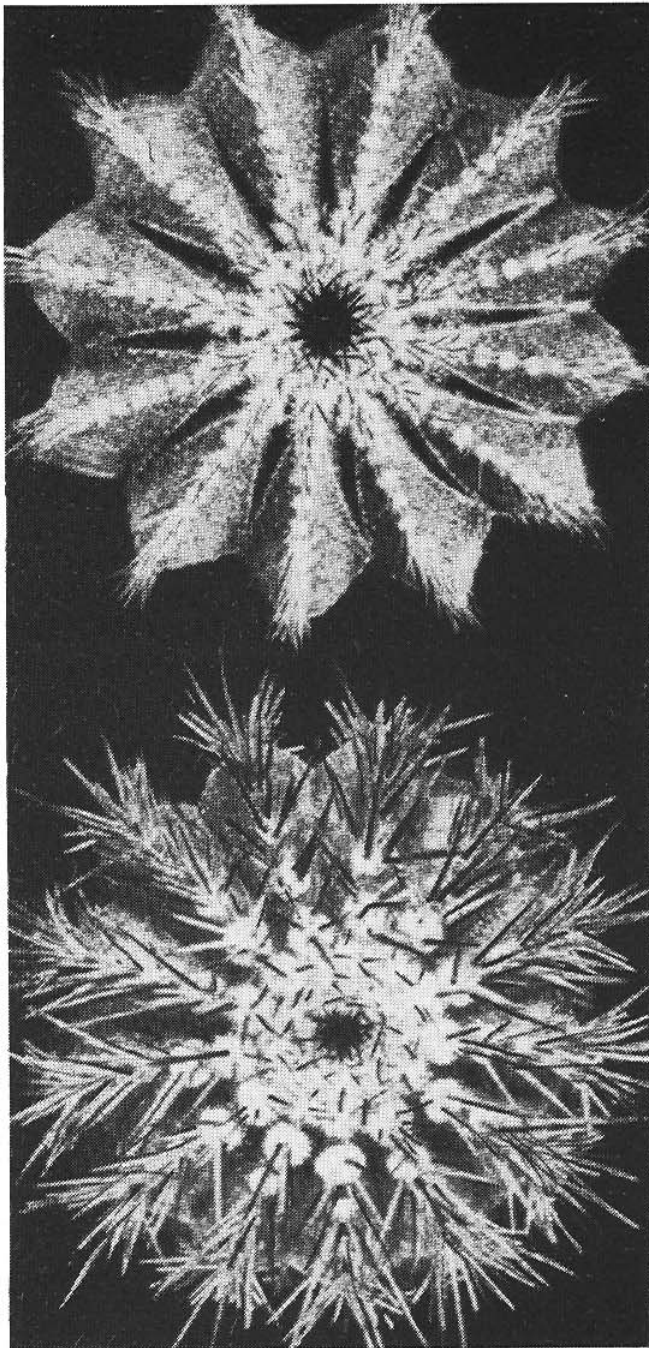
Jeg mener at kunne huske, at Peter Rundblad udsendte et slags spørgeskema i 1975 (?) angående diverse *Discocactus*, *uebelmanniaer* og *Melocactus*, som Bent Jørgensen havde fået hjem i sommeren 1974. Han fik meget få svar, sandsynligvis fordi planterne allerede var døde året efter. Jeg kunne heller ikke holde fingrene fra disse spændende *uebelmanniaer*, men nogle døde og andre voksede – dog meget, meget langsomt.

Et meget smukt eksemplar af *Uebelmannia pectinifera*. Planter af denne slægt trives meget dårligt på egen rod, de skal podes (på et godt underlag).

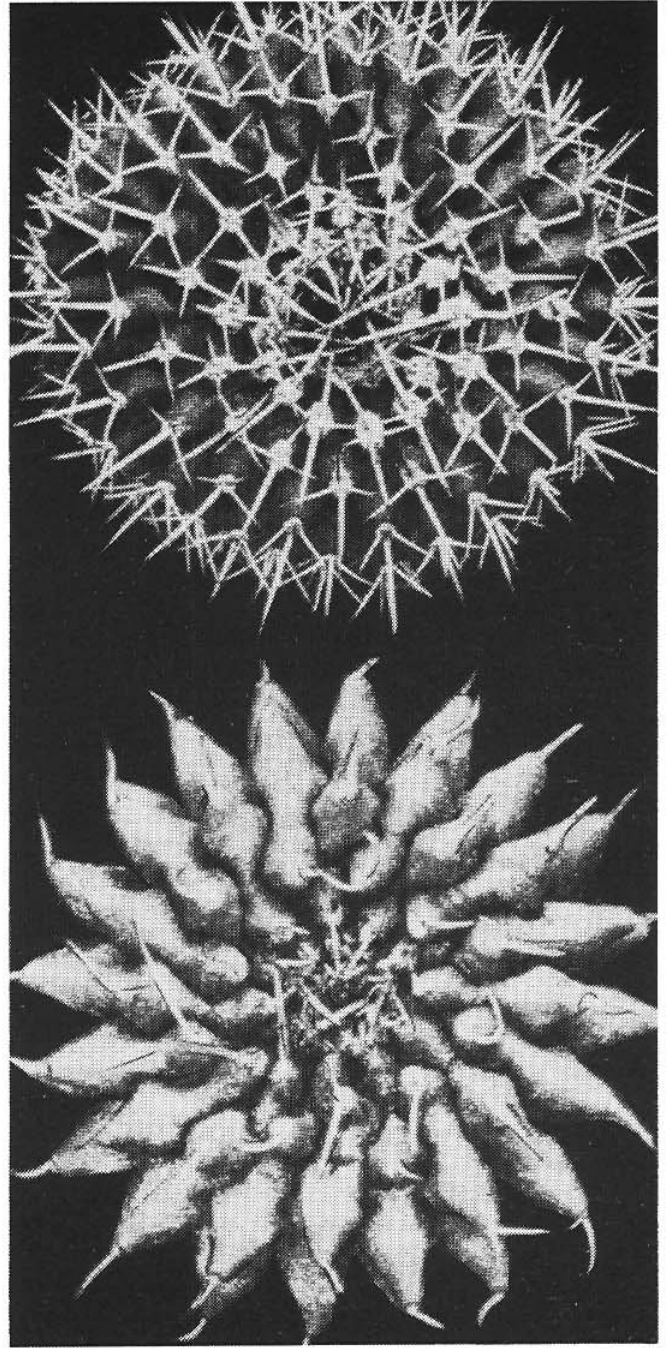
Planter, der vokser meget langsomt, bruger normalt ikke meget vand. Men vand skal de have. Som en anden Odysseus skal man altså forsøge at styre sikkert mellem Skylla og Charybdis. Men risikoen for at disse planter enten rådner eller tørrer op er stor, meget stor. Når så disse planter i naturen er truet – så kig på billederne – og podning er svaret. Jeg sendte samtlige overlevende planter til Peter Hansen og fik dem retur tre uger senere podede på *Myrtillocactus*! Jeg har dem endnu!

Da jeg besøgte Peter her i august, kiggede jeg blandt andet nøjere på hans *uebelmanniaer*. Jeg kunne ikke afgøre, om hans store planter var podede importplanter eller bare sideskud fra sådanne. De var alle podet på *Myrtillocactus*. Jeg finder også, at *Ariocarpus* går fint som podning. Ganske vist kan de i visse tilfælde blive lidt opstuede. Det er nu normalt ikke selve planten, men snarere »rodhalsen« – se Peter Hansens artikel i forrige nummer. »Oppumpningen« re-

Øverst et typisk eksemplar af *Uebelmannia pectinifera*.
Nederst *Uebelmannia pectinifera* v. *pseudopectinifera*.

sulterer ofte i, at podningen falder af – eller blot sidder og rokker. Prøv forsigtigt at vrikke lidt med den, og sidder den som forventet lidt løst, ja, så falder den let af. Og – tro det eller ej – i langt de fleste tilfælde viser det sig, at planten allerede har dannet begyndende rødder og blot sukker efter at komme i jorden. Denne »metode« kan let give en »frøplante« på 2–3 år, som ligner en importplante på 20–30 år, eller måske lidt mindre. Kort sagt – pod når det er nødvendigt for at planten kan bevares i kultur. Pod når du har brug

Øverst *Uebelmannia meninensis*. Nederst varieteten *rubra*. Denne art kan også kun trives tilfredsstillende i podet tilstand.

for formeringsmateriale. Pod når du har brug for mange blomster til eventuel frøproduktion. Pod når du ønsker at efterprøve, om en frøplante svarer til beskrivelsen angående blomsterfarve *et cetera*.

Men pod med omtanke.
En god plante fortjener et godt underlag.
Et dårligt underlag giver en dårlig plante.

Peter Brandt Pedersen